

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemam velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravištvu (administracija) in ekspediciji, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedele in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 25.

V Ljubljani, v sredo 30. januarija 1889.

Letnik XVII.

Vabilo na naročbo.

„SLOVENEK“

edini katol.-konservativni slovenski dnevnik s prilogo „Domoljub“ vred velja za Ljubljano pri opravištvu ali v „Katol. Bukvarni“ prejemam:

Za celo leto predplačan 12 gl.

„ pol leta 6 „

„ četrt leta 3 „

„ jeden mesec 1 „

Za pošiljanje na dom se računi 10 kr. več na mesec.

Po pošti prejemam za vse avstrijske dežele pa velja:

Za celo leto predplačan 15 gl. — kr.

„ pol leta 8 „ — „

„ četrt leta 4 „ — „

„ jeden mesec 1 „ 40 „

Naročuje se lahko vsak dan, a list se dobi še-le z dnem naročbe.

„DOMOLJUB“

sam brez „Slovenca“ stoji do konca l. 1889. s poštino vred, ali v Ljubljani na dom pošiljan le osemdeset novčičev.

Naročnino na to prilogo prejema „Slovenčev“ opravištvu in pa „Katol. Bukvarna“.

Vredništvo in opravištvu „Slovenca“ in „Domoljuba“.

Ob stoletnici francoske revolucije.

II.

△ Boulanger postavil se je takoj spočetka na stališče, da mu vse koristi, kar drugim škoduje. To se je tudi pokazalo po znanem dvoboju s Floquetom. Mož, ki že leto in dan rogovili po Franciji kot „general revanche“ in rešitelj domovine pustil si je na vratu puščati kri od mnogo starejšega in nerodnejšega advokata. Tù so Francozi pokazali veliko

zmedenost pravno-političnih pojmov svojih. Kakor otroci svojega bolnega očeta, pomilovali so mehkužni Francozi ranjenega Boulangerja. Časniki so vsak dan natančno poročali o njegovi bolezni, in to je širilo ime Dona Quixota v drugi izdaji.

Floquet je kmalu po dvoboju razpisal dopolnilne volitve v treh okrožjih. Boulanger je sijajno zmagal, vrnil se v zbornico ter štel že 19 svojih zvestih.

Dné 24. oktobra posvetoval se je ustavni odsek o raznih predlogih nove ustave; tudi Boulanger je bil povabljen k seji. Ali ni bila to velika nepredvidnost in neopreznost republikancev, oziroma ustavnega odseka, da so povabili Boulangerja k posvetovanju, kakor bi bil vzvišen nad ministre in že določen prihodnji vladar francoski. Ali je potem čudno, da Boulanger tekmuje s predsednikom Carnotom in smeši vso republikansko večino v zbornici?

Največja skrb Boulangerjeva in njegovih dobro plačanih pomagačev je, da vse govori o generalu. Zato raznaša na tisoče raznašalcev časnike, podobe in tiskovine z Boulangerjevim imenom po javnih trgih in ulicah. Poulični postopači žvižgajo in pojó Boulangerja proslavljajoče pesni; kjer-koli se pokaže, že stoji tropa kričarjev ali članov rodoljubne lige, ki mu kličejo „slava“ ter spremljajo voz.

Dné 25. novembra je imela liga rodoljubov letni zbor in priredila zvečer banket na čast Boulangerju. Pri seji je govoril znani Deroulède: „Mi hočemo premembo ustave in osvobojenje narodne zemlje (Alzacija, Lorena). General Boulanger se nikomur ne klanja, ne vnanjim državam, ne parlamentu. On hodi naprej, torej za njim. Naša zveza ima trojno geslo: Domovina, zveza, Boulanger.“ Deroulède je napil Boulangerju ter ga pozdravil kot prihodnjega državnega poglavarja.

Republikanci so smešili Boulangerja in njegove pristaše, češ, da v Parizu niso tla ugodna za diktaturo; zadnja volitev pa je dokazala, da vedno raste število nezadovoljnih s sedanjim vladarstvom.

Razmere med konservativci in Boulangerjem smo že nekoliko pojasnili ter trdili, da glasujejo za njega le iz nevolje proti sedanji republiki. Markiz

Breteuil je dné 11. nov. v Marselji javno izrekel da monarhisti ne smejo pobijati Boulangerja, ker bi s tem le republikancem napeljevali vodo na mlin. Bonapartisti so mu še bližje, ker sta dva bonapartista, grof Dillon in Thiébauld, celó njegova svetovalca. V Parizu je govoril bonapartist Robert Mitchell: „Desnica ima tako malo zaupanja, kakor levica. General je razumel ta položaj. Uvidel je, da s parlamentom ni mogoče naprej, zato se je obrnil do naroda. Nam se ni treba bati, da bi Boulanger delal za monarhijo. On je višji od Monka in vé, da mora igrati drugo vlogo. Z ozirom na nevarnost od zvonaj vstvaril si je veliko narodno stranko na mesto deseterih nespravipljivih, ki vznemirjajo deželo in zbornico. Zato se bomo pridružili možu, ki nas je zjedini. Potrebno je bilo, da se je vzdignila oseba nad stranke z geslom: jaz sem Francija.“

Vendar ni res, da bi bil on združil Francijo, to more storiti le z geslom: Alzacija in Lorena. In tega se bojé tudi v Berlinu. Znano je še, da je „Nordd. Allg. Ztg.“ Francozom polagala na srce, naj Boulangerja odstranijo iz ministerstva, ker bi lahko republiko zapeljal v boj. Bismarkovo glasilo pozna diktatorja, ki ne izbira sredstev za svoje namene.

In na katerem stališči je Boulanger nasproti cerkvi? Prvi njegovi pristaši kot: Laguerre, Laisant, Michelin in Susini so radikaleci, katerim je glavna naloga boj proti cerkvi. Nasproti vojvodi Aumalskemu se je hlinil ko vnetega katolika. Kot vojni minister je bil nespravipljiv cerkven sovražnik. Torej je v tem oziru pravi kameleon, mož brez značaja in stalnih načel.

Dalje je pomnožil Boulangerjevo stranko Grevyjev zet Wilson, ki je državo ogoljufal za velike svote. Poslanec Numa Gilly je v javni seji trdil, da redi v finančnem odseku do 20 takih Wilsonov. Nekaj članov finančnega odseka je ugovarjalo, drugi so molčali. Tako je torej naravno, da republikanska večina v zbornici zgublja zaupanje.

Vlada si je dalje škodovala, ker je v zbornici predložila nov dohodninski davek, ki ga zahtevajo

LISTEK.

Knjige „Slovenske Matice“ za leto 1888.

Slovinci in 1848. leto.

Spisal Josip Apih, profesor dež. vel. realke v Nov. Jičinu. V Ljubljani 1888. Založila „Matica Slov.“ — Tisk Blaznikov.

I.

Naš prvi slovstveni zavod gotovo zasluži, da obširneje izpregovorimo o letošnjih knjigah, katere imajo društveniki že v rokah. Dosegli bomo svoj namen z naslednjimi vrsticami, ako vsaj nekaj novih udov pridobimo še vedno premalo cenjeni „Matici“.

Ta 302 str. debela knjiga dela posebno čast g. pisatelju in „Matici Slovenski“. Ni bilo lahko delo napisati zgodovino te burne in premenljive dóbe; vendar je gosp. profesor Apih to težko nalogo dovršil povsem dobro.

Zanimivo in poučno je to berilo v istini, ker nam odpira pogled v tiste čase, ko se je rodilo naše narodno življenje, ker nam kaže tiste vire, po katerih so dotekale nove ideje in novi nagibi in nam predstavlja tiste faktorje, ki so delali za ali zoper naš narod slovenski.

Kolikokrat mladina željno streže na besede môž iz tiste romantiške dóbe 48. leta, da vjame kako drobtinico, a celote ni bilo môči dobiti brez posebnih studij, in za te nima vsakdo časa, ne sposobnosti. V tej lepi knjigi najdemo pa vse združeno in marljivo razdeljeno.

Vsebine na kratko popisati ni mogoče, zato naj velja obseg kazala za razvid tvarine. 1. Kulturne in politične razmere Slovencev do marca 1848. leta. 2. Viri preobrata. 3. Marčevi dnevi. 4. Narodni program. 5. Boj proti Frankobrodu. 6. Prepis o bojah. 7. Narodna organizacija. 8. Volitve za državni zbor. 9. Slovenski program in deželni zbori. 10. Slovenski poslanci na dunajskem državnem zboru. 11. Slovinci in vstaja meseca oktobra. 12. Slovenske zahteve in pridobitve. 13. Iz državnega zbora v Kromerizi. 14. Slovinci v ustavnem odboru. 15. Dopolnilne, oziroma ponavljalne volitve za narodno skupščino v Frankobrodu. 16. Razpust državnega zbora in oktrovana ustava.

V tem okviru je razvita vsa zgodovina. Berilo je mučno, treba je počasi brati in tvarino sproti pragmatizovati. To je pa naravna posledica tačasnih razmer. Pravega središča in ognjišča za skupno složno delovanje ni bilo. Nahajamo pol. društva v Lju-

bljani, Gradci, Gorici, Trstu in Celovci poleg dunajske Slovenije, ali navadno so delali vsak za-se, in kadar so se vspeli do skupne akcije, ni bilo dosti energije. Zato vidimo svojo slovensko srečo razvijati se ob tujih steblih. Nemške večine v Gradci in Celovci, laške v Trstu in Primorju so strojile Slovence po svojem. Dunajski državni zbor bi bil utegnil kaj privoliti Slovincem, a ni dočakal naravnega konca. Vlada je s početka še kazala nekaj dobre volje ustreči Slovincem, a ta dobra volja je ginila, kakor kopni pomladanski sneg, in kar smo dobili in ohranili, je res bolj sad narodove prirojene žilavosti, ali pa nekakov odkup vstrajne sitnosti na zgoraj.

Prav zanimivo je brati, kaj so si vse želeli Slovinci 48. leta in kaj zahtevali, in potem primerjati, kaj so v resnici dosegli.

Gosp. pisatelj sam pravi, da Slovinci niso bili nič pripravljeni za 48. leta ideje in pridobitve. Od Francozov sem je naš narod spal politično spanje, le na leposlovnem slovstvenem polju so delali še precej pridno, pa vse to je ostalo le med malim številom olikancev, ves ostali narod ni tega gibanja slovstvenega nič čutil.

Ravno v tem času pa je bilo treba urno delati, nove reči, dogodke, misli in programe med narodom

socijalisti. Vlada je tudi odpovedala pomoč društvu, ki je prevzelo panamski prekop. To so želeli borci-janci in tako uničili nad pol milijona manjših ljudi, ki so kupili panamske delnice. Boulangisti so porabili to priliko ter se proglašajo kot pravi nesebični zastopniki naroda.

Včeraj je došel telegram iz Pariza, da bode jutri Floquet predložil postaveni načrt, da se zopet uvede skrutinij po okrajih (arrondissements).

To bode storil le iz strahu pred boulangisti. Republikanci se bojé, da bode pri prihodnjih volitvah Boulanger stal kot kandidat na listah v šestdesetih do sedemdesetih departementih. Ako pa okraji volijo sami za se, potem bi bila tolikratna zmaga Boulangerjeva nemogoča.

Kako pa boče priti Boulanger na krmilo? Vojske sedaj ne razglašá in državnega prevrata tudi ne. To je njegova stvar, a gotovo je, da boče dobiti krmilo v roke. Stoletnica francoske velike revolucije bode gotovo odločilna za osodo Francije.

Novi volilni red in koroški „mir“.

Ko so ruske čete potlačile Poljsko, sporočil je ruski general cesarju v Petrograd: „Varšava je mirna“. Poljaki so bili „mirni“, ker se več ganiti niso mogli. Znan je vsem tudi pregovor o „mirni Bosni“. Enak „mir“ si želijo koroški liberalci. Oni so se namenili, vse koroške Slovence ponemčiti, in dokler so Slovenci to trpeli, bila je Koroška „mirna“. Kakor hitro pa so se oglasili možje, ki so Slovence učili, naj ostanejo pri svoji veri in svoji materni besedi, začelo se je tudi vpitje v nemško-liberalnih listih, da ti ljudje „mir kalijo“. To upitje se zdaj spet ponavlja, ko se je zvedel novi volilni načrt, kateri so predložili slovenski poslanci. Še celó v pruske liste so zanesli svoje javkanje, in ker temu predlogu družega očitati ne morejo, pravijo, da je zaradi njega „koroški mir“ v nevarnosti.

Človeku se res studi, odgovarjati na take zlobne in neumne zvijače. Če tirjajo slovensko šolo na Bistrici, ali v Št. Jakobu, ali v kateri drugi slovenski soseski, ali mar zavoljo tega nemški kmet v labudski ali dravski dolini ne more „mirno“ spati? Kako škodo ima on pri tem? In če mi tirjamo, da naj uradniki s slovenskim kmetom v Doberli vasi ali Kapli govorijo slovenski, kakošno škodo imajo pri tem Nemci v Zgornji Beli ali v Brežah? Ali jih to res „nemirne“ dela? In če dobimo mi koroški Slovenci svojega poslanca v državnem zboru, kakšen „nemir“ pa s tem delamo? Ali ne ostane Nemcem še zmirom osem poslancev? Ali se ti ne bodo mogli proti enemu braniti? Take dežele v celi Avstriji ni, kakor je Koroška, samo Ogerska bi se jej smela še primerjati. Tudi na Ogerskem vsakemu očitaajo, da „nemir dela“, kdor se Madjarom ne klanja brezpogojno. Po vseh drugih deželah pa vidimo, da so ljudje različnih mislij. Vsak človek ima svojo glavo, in vsaka glava svojo pamet. Ni je dežele, kjer bi bili vsi ljudje enih misli: eni so prijatelji slovanske, drugi prijatelji nemške besede; eni liberalni, drugi konservativni; eni so za brezversko, drugi za versko šolo; eni za šest-

letno, drugi za osemletno šolo. Razložek je samo ta, da v drugih deželah nobenega ne križajo in ne zaničujejo, kdor je drugih misli, samo na Koroškem naj bi nobeden ne smel svoje misli povedati, ampak vsak naj bi le to mislil in govoril, kar pišejo „Freie Stimmen“ in kar prerokujejo judovski listi „Deutsche Zeitung“, „Neue Freie Presse“ itd. na Dunaju. Kdorkoli se predrzne drugo, boljše misel imeti, tega imenujejo „hujskača“ in „nemirneža“. Ko so v Ziljski dolini nekateri slovenski kmetje odstopili od nemškega šulferajna, začel je kričati list „Freie Stimmen“, da se tam „mir kali“, in prosil gospoda deželnega predsednika, naj spet „mir“ napravi, namreč, naj kmete prisili, da bodo zopet pristopili k nemškemu šulferajnu! Kdor ne živi na Koroškem, se mu bo kaj takega neverjetno, strašno neumno zdelo. — Ti ljudje so prespali vso novejšo avstrijsko zgodovino in še zmirom mislijo, da živimo v absolutizmu, pa tega hočejo še tako poostriti, da bi namesto cesarja ukazovali liberalni Nemci, kateri se štejejo za dediče absolutizma. Svoboda bi že radi, pa samo za se, ne pa tudi za Slovence.

Mi ne kalimo „miru“, ampak tirjamo le svojo pravico, zajamčeno nam od presvetlega cesarja. Tudi če dobimo svojega poslanca v državnem zboru, ne bomo „miru kalili“, saj čuvajo postave nad našim početjem; da bi „mir kalili“, se je bati le od pristašev časnika „Freie Stimmen“, ko bi jih njih smešna onemoglost ne silila k miru! Vsaka reč je le en čas lepa, pravi slovenski pregovor, to velja tudi o koroških nemško-liberalcih. Vsa znamenja kažejo, da je njih prestol že ves trohel in se bo podrl o priliki — državno-zborskih volitev!

„Mir“.

Politični pregled.

V Ljubljani, 30. januarija.

Notranje dežele.

Državni zbor je danes pričel zasedanje; prve tedne bo imel samo tri seje, da bo mogel proračunski odsek končati svoje delo. Vlada želi, da bi bil proračun gotov do konca marca, ker se bo državni zbor zaključil dné 12. aprila. — Kakor se govori v parlamentarnih krogih, skuša knez Liechtenstein pridobiti za svoj načrt one desničarske poslance, ki mu niso naklonjeni, s tem, da bo vsprejel v načrt določbe o šolah za narodne manjšine. S tem hoče posebno pridobiti Poljake, ki želé take šole za Šlezijo, in moravske Čehe.

Zaradi nove postave o **krošnjarstvu** se bo meseca februarja vršilo v trgovinskem ministerstvu posvetovanje, katerega se bodo vdeležili zastopniki ministerstva notranjih zadev, finančnega, pravosodnega in trgovinskega ministerstva, da se konečno sestavi dotični postaveni načrt in potem naznani ogerski vladi.

„Wr. Ztg.“ je dné 27. t. m. objavila naredbo ministerstva notranjih zadev, ki navaja okrožja, za katera se bo v smislu postave za **zavarovanje delavcev** ustanovila po ena zavarovalnica. Okrožja so: 1. Češka s sedežem v Pragi. 2. Dolenje-Avstrijsko s sedežem na Dunaju. 3. Gorenje-Avstrijsko, Solnograško, Tirolsko in Predarlško s sedežem v Solnogradu. 4. Štajersko in Koroško s sedežem v Gradcu. 5. Moravsko in Šlezija s sedežem v Brnu. 6. Galicija in Bukovina s sedežem v Lvovu. 7. Trst z oko-

lico, Goriško, Gradiska, Istra, Kranjska in Dalmacija s sedežem v Trstu.

Is **ogerske liberalne stranke** so izstopili poslanci Julij Horvath, Ladislaj Hamos in grof Dominik Teleki.

Vnanje države.

Papežu Leonu XIII. so po vzgledu škofov drugih držav tudi škotski škofje poslali udanostno adreso, ki pravi mej drugim: „To radost pa je grenila bolečina, ker postaja vsak dan predrznejša ona Italija, ki je pred osemnajstimi leti nesramno oropala papeža; robstvo, v katero je spravila Kristusovega namestnika, postaja vedno bolj neznosno, in dan za dnevom kuje postave, ki na najkrivičnejši način tlačijo italijanskega duhovnika in cerkveno prostost. Nadškofje in škofje škotski izjavljajo, da papež, kateremu je izročil Kristus in Gospod sodnjo oblast tako nad kralji, kakor njihovimi podložniki, ne sme biti podrejen nobeni posvetni sili, in da mu je dal Bog posvetno oblast, da bi mogel nemoteno opravljati službo najvišjega pastirja. Jako obžalovanja vredno je tedaj, da so se našli ljudje, ki so se upali s svojimi roparskimi rokami dotakniti onega posestva; tudi se ne sme verjeti onim zaslepljenecem, ki trdijo, da se sme pripustiti tako brezbožno početje, ne da se s tem žalijo pravice sv. Stola. Poleg tega se pridružujemo vže mnogostranski izjavljeni trditvi, da nedavno izdane italijanske brežbožne postave napadajo prostost papežev in pravice za Italijo tako zaslužne duhovščine, ter dajejo posvetni vladi pravico vmešavati se v zadeve, ki spadajo jedino le pred sodišče duhovske oblasti.“ — Pismo konča z izrazom nade, da bi rimska cerkev zopet dobila nazaj vse pravice na veliko radost vseh pošteno mislečih.

Srbski kralj je v svojem včeraj napominanem govoru pri slavnostnem obedu izrekel zahvalo vsem članom ustavno-revizijskega odseka. Jako je vesel, da so potrdili ustavo, ki ne zadovoljuje samo srbskega naroda, marveč jo pohvalno omenja tudi evropsko javno mnenje, in temu je kralj pripisoval od nekdanje največje važnosti. Sedaj je nalog srbske inteligencije, da določbe nove ustave prenese v kri in meso prebivalstva. Gledé ministerske krize je rekel kralj, da stoji na stališči znane izjave, vendar pa je sklenil v kratkem izvršiti potrebno premembo. Za kraljem je govoril Ristić, proslavljajoč Milana, in načelnik radikaleev, Tavšanović, ki je napil prestolonasledniku. Kralj se je obema zahvalil. — Ristić baje zdaj sam sili, da se izvrši ministerska kriza; najbolj verjetno je ministerstvo z načelnikom Savo Gruićem, kateremu bode kralj dal prosto na razpolaganje, da po svoji previdnosti oddá vse portfelje razven onih vojne in zunanjih zadev.

Nekateri listi so objavili adreso, katero je baje poslala **bolgarska** sv. sinoda eksarhu msgr. Jožefu. Sofijski vladni krogi pravijo, da ni ničesa resničnega na tem; tudi eksarh v svojih dopisih vladi ne omenja, da mu je došel sploh kakov tak spis.

Pisava **ruskih** poluurađnih listov o **Avstriji** postaja vedno prijaznejša in vedno glasnejše se v sosednem nam carstvu čuje poziv k sporazumljenju z našo monarhijo. „Nord“ pravi: „Dokler želi Avstrija le prostost in samoupravo balkanskih držav, toliko časa ne potrebuje zveze z Nemčijo, ker Rusija v tem slučaju ni zoper, marveč odločno z Avstrijo.“ „Journal de St. Pét.“ piše o rusko-avstrijskem približanju: „Ako se spominjamo na vznemirajoče članke, katere je objavljal del srednjeevropskega časopisja ravno pred enim letom in ki so napravljali toliko skrbi javnemu mnenju, čutimo se tem zadovoljneje, ko vidimo, da se sedaj zdravo in mirno sodi o položaju. V nekem članku dunajske „Reichswehr“ čitamo nekaj besedi, katere naj si le zapomnijo oni listi inozemstva, ki so pred letom dnij takó črnili Rusijo in njene namere. Avstro-

širiti in ga voditi do mogočnih pojavov narodnega duha za svoje pravice, in tega voditelji naroda niso mogli storiti, ker niso imeli organov, to je časopisov, in če so jih ustanovili, niso imeli bralcev, zato so hoteli ljudstvo buditi in klicati k berilu, da bi vse plasti narodove se po knjigi in listu seznanile s potrebami in zahtevami časovnimi.

To se jim je obneslo, bolje nego so se nadejali. Danes bere ves narod, le poglejmo letošnjih 246.000 Mohorjevih knjig in 6000 (?) Matičnih knjig brez družega obilnega berila.

Druga zahteva je bila slovenščina po ljudskih in srednjih šolah in slovensko vseučilišče v Ljubljani. Ta želja se ni še vresničila.

S početka, ko je še duh prostosti močno vël, bili so vsi za vpeljavo materinščine v ljudske šole, celó nemški Celovec je sklenil slovenski jezik za slovenske otroke; a v resnici je vse drugače prišlo. Najprej Slovenci sami niso povsod marali zánj, dalje je bil mnogim učiteljem preokoren in pretežak, in slednjé se je začela nemška vlada in drugojezična večina kesati in kmalu je vse zaspalo.

Sedaj imamo slovenske začetne šole na Kranjskem skoro povsod, na Štajerskem je vže slabeje,

na Primorskem nič bolje in na Koroškem — da se Bog usmili.

Slovenske srednje šole, kakor imajo Čehi češke, Poljaki poljske, Lahi laške, Nemci nemške itd., nimamo nobene. Realke so vse nemške, pripravnice ravno take, gimnazije so prav za prav nemške; le na pol slovenske paralelke smo po dolgem moledovanju vendarle dosegli.

Slovensko vseučilišče v Ljubljani je vlada večkrat pripoznala potrebnim, tudi vže privolila in nastavila profesorja za pravoslovno stroko, pa kar hipoma se premisli, prestavi stolico pravoslovja v Gradec in tam — zamré. Občinstvo se je splošno zanimalo za vseučilišče in na spomenici, ki je prišla v tej zadevi od osnovalnega zbora na magistrat, podpisani so gospodje: dr. Sporer, Jurij Zupan, Jurij Pavšek, Urb. Jerin, Metelko, dr. Jan. Pogačar, dr. M. Leben, dr. Jan. Semen, dr. Jan. Čuber, dr. Fr. Schiffer, dr. Bleiweis, Jan. Krsnik, dr. Vil. Unger, dr. A. Jarc, dr. Kleemann, dr. Humel in še drugi.

Ali daudanes še živi kje ideja slovenske univerze, bilo bi dobro vedeti, upanja, doseči jo kmalu, nobeden ne goji.

Tretja zahteva je bila: Slovenščina po uradih.

Na bolje se obrača ta naravna in pravična reč, a dobra še ni. Kaj brani polni uspeh, je težko povedati. Ker naši sedanji gospodje uradniki slovenski znajo, bi torej tudi lahko uradovali. Prav je kmeta buditi, naj zahteva slovenska pisma, nič bi pa tudi ne škodovalo, zgoraj buditi, naj tudi sami od sebe slovenski pišejo.

Zedinjena Slovenija je bila najbolj težavna zahteva in se ni prav nič vresničila. Težave so bile v Slovenceh, težave pri sosedih in tudi pri vladi.

Po dolgi razpravi je prišla Ilirija na dan. Ta Ilirija je imela slovenske dežele: Kranjsko, Koroško celo, in Primorje brez slovenskega Štajarja. Nekaj je bilo, bolje kot nič, a živela je samo nekoliko tednov ta Ilirija. Odcepili so se najprej Korošci, za njim pa Trst, Gorica, Istra in Kranjska je ostala sama, kakor jo imamo dandanes. Odnegli so iz Ljubljane vse večje oblastnije in — Slovenija je ostala v sreč Slovencev.

Kdo se med sedanjim rodом poteguje za „zjedinjeno Slovenijo“? Čutiti ni nič. Deželni zbor kranjski ne, državni poslanci ne, listi slovenski ne, ker nimajo nič upanja, kaj doseči.

Zahtevali so tudi uravnavo agrarnih in

ogersko vojaško glasilo konstatuje, da izza pariške pogodbe in pred njo nikdar ni bilo mej Rusijo in Avstrijo resnega razpora; tudi dokazuje, da se ne more govoriti o želji Rusije glede prispojavitve enega dela avstro-ogerskega ozemlja. To je jako jasno; mi niti nismo mogli misliti, da se more sploh o tem govoriti. Zgorajšnje glasilo izraža nado, da se bode v bodoče mogli državi vselej sporazumeti v vprašanjih, v katerih se križajo njihove koristi, saj se je to tudi vselej zgodilo v preteklosti. To so znaki sedanjega mišljenja, in mi jih vzamemo na znanje. Povdarjamo pa samo to, da bi se bila govorica glede Rusije tudi že pred letom dni lahko takó glasila. Rusija je takrat postopala takó, kakor sedaj. Ostala je nepremienjena, pravičnost pa, ki se jej sedaj izkazuje, koristila bi bila lahko tudi že preteklosti.“ — Rusiji sovražni madjarski listi seveda o teh mirovnih izjavah popolnoma molče, vrhu tega pa še hujskajo javno mnenje z neresničnimi poročili; takó objavljajo z nova brzojavko Havasovega izvestja, da „Novoje Vremja“ piše o pogodbi, ki je že sklenjena v Carjigradu in ki dovoljuje Avstriji zasesti Novi Bazar.

Francoski oportunisti listi zahtevajo, naj se ukaže izjemno stanje za Pariz in naj vlada postopa z vso odločnostjo, da vsako vstajo zaduší že v pričetku; vse to pa so sveti, katerim se najodločneje protivijo radikali. Boulangistična glasila pa naravnost priznavajo: Ako naša ščuvanja v notranji deželi ne bodo imela zaželjenega vspeha, proizvati nam ne bo težko novo Schuábelejevo zadevo ob meji; ves narod bo potem zahteval, da se postavi Boulanger na čelo francoske armade — vse drugo pa bo potem samo ob sebi umevno. — Isid volitve se je Parizanom naznanjal z balkonov bouganlističnih vredništev; pri tem so se čuli mnogobrojni kliči: „Floquet naj se odpové!“ — Predvčera dopoldne se je zopet vršil ministerski svet, ki se je posvetoval o sredstvih v slučajih nemirov. Toda neverjetno je, da bo vladi treba kaj tacega storiti; mesto je popolnoma mirno. Predsednik republike, Sadi-Carnot, se je posvetoval z mnogimi političnimi osebami. Izjavil je trdno voljo, da bo mirno in hladnokrvno storil svojo dolžnost in prevzel vsako odgovornost, katero mu bo naložil položaj, da se ne bo pred postavno določbo umaknil sili in da bo opravičil zaupanje, katero stavi vanj parlament in država. — Ministerski predsednik Floquet je za trdno sklenil odstopiti, ako bo zbornica to smatrala koristno za republiko; ináče pa bo rabil vsa, tudi najskrajnejša sredstva, ki bodo po njegovem mnenju na korist občemu blagru. — Parlamentarni krogi so jako razburjeni. Vplivni vodje jih skušajo pomiriti. — Boulanger se bo jutri vdeležil zbornične seje ter bo bajé predlagal razpustitev zbornice.

Rumunska zbornica je zopet izvolila Catar-gija za svojega predsednika; upajo, da bode Catar-gi, ki je sedaj od Bukarešta odsoten, sprejel novo izročeni mu posel. Za podpredsednika je namesto odstopivšega Blaremburga imenovan Protopopescu. — Večina obeh zbornic razpada; Laskar Catar-gi se je končno ločil od junimistov ter obravnava z liberalnimi neodvisnjaki pod vodstvom Demetra Bratiana, da bi zopet osnoval prejšnjo združeno opozicijo. Prejšnji ministerski predsednik Jon Bratiano pa se je posvetoval z ministrom Carpom, kako bi se združili junimisti s kolektivisti. Jan Bratiano in Carp sta odločna privrženca berlinske politike.

Reuterjevo izvestje poroča dné 27. t. m. iz **Suakima**: V Agig je došel neki trgovec, ki je iz Kartuma odpotoval dné 4. decembra. Rekel je, da je dne 19. novembra videl belega vjetnika Mahdijevega, o katerem so v Kartumu sodili, da je Emin. Toda to je pomota, ker je vjetnik neki egiptski častnik. Emin je temu častniku, predno je bil vjet, izročil prepis kedivovega pisma, v katerem

lastninskih razmer. Odpravi naj se tlaka in desetina in graščinsko sodništvo itd. Vse to se je zgodilo, pa ne prav tako, kakor so si podložniki želeli, brez odškodovanja, marveč je bilo treba vse pravice drago odkupiti. Napredek je bil pa vsejedno, ko bi le poznejši zakoni ne bili zmedli več dobrih stalnih naprav.

Narod naš je bil premalo pripravljen za 48. l. in prvaki njegovi niso imeli slovanskega navdušenja — čemur se pa ni čuditi, če pomislimo, da so prihajali iz nemških šol, kjer niso čuli besedice slovanske.

Temu nedostatku so hoteli pomagati z več strani. Od straža hrvaške so dohajali možje polni slovanske zavesti, katera se je doma hitro prelila v slovansko zavest. Naj omenim tukaj le take tri možje: Luko Jerana, Lovra Pintarja in Ant. Žaklja. Jeran je bil starosta in glava vsem drugim in pravo ognjišče narodnega navdušenja. Celó oče Bleiweis je bil Jeranov učenec. Hvaležni bi morali biti takim zaslužnim možem; a nevednost in prevzetnost jim čestokrat s preziranjem in odrivanjem plačuje.

Tu je bil prvi vir, po katerem so dohajale v Slovence nove ideje, vir treznega, vstrajnega slovstvenega dela.

ta opominja k boju zoper mahdijevece. — Blizu Halaiba so zaplenili zamorsko ladijo s štiridesetimi sužnji.

Izvirni dopisi.

Iz Merana na Tirolskem, 27. jan. (Nekaj za bolehne duhovnike.) „Kako bi bilo mogoče, bolehni duhovnikom milo meransko zračje pri-skrbeti?“ S to mislijo se je dokaj časa pečal msgr. Dominik Filip, da se mu je pred 11 leti posrečilo primerno društvo ustanoviti. Stotaki in tisočaki, ki so društvu pripadli raz mizo visokih svetnih in duhovniških krogov, in obilno število duhovščine po Nemčiji in Avstriji, ki je društvu pristopila, in še druge prav ugodne okoliščine so društvo toliko ojačile, da premore zdaj 3 lepe vile (Meran, Gorica, Ika), pa še ni svoje blagajnice izpraznilo.

Društveno predstojništvo objavlja sicer leto za letom društveno življenje po naših časnikih, pa kdor ta poročila bere, nikakor si ne predočuje, koliko potov in truda, pisarij in poklonov je bilo treba, da je društvo doseglo sedanjostopinjo. Kdor ima priložnost, bivati v enem teh zdravilišč, ta nekoliko presodi zasluge društvenega predsednika in se veseli z ostalimi udi, da mu je Rim dodelil najvišjo čast, katera se podeljuje navadnim duhovnikom: čast apostolskega protonotarja. Tako je msgr. Filip postal prelat; ad multos annos!

Oglejmo si našo vilo: stoji na nizkem hribčku, gleda celi dan sonce, ne sliši ropota, ne vidi gos-pode, ne diha prahu, pred pragom pa ima lepo šetališče. Obdajajo jo mali park in pa vinogradi. V svojih dveh nadstropjih ima 22 sob, katere so vse proti soncu; hodniki so ravni, zračni in svetli ter zavarovani pred vetrom. Kapelica s tremi altarji daje priložnost sv. maše opravljati. Vso postrežbo oskrbujejo usmiljene sestre. Cena za stan in hrano je na dan 1 gld. 20 kr., ki se povzdigne z drugimi potrebami na 1 gld. 70 kr. do 2 gld. Ta cena je za meranske razmere jako nizka; ona je primerna duhovniškim razmeram po Nemškem in Ogorskem, za Avstrijce je še precej visoka. Pa bodimo hvaležni, da je tolika. Lekarna popusti 30% svoje cene; hišni zdravnik pa opravlja svojo službo brezplačno.

Torej, čč. duhovniki, ki ste si v srečnih dneh nekaj srebrnine prihranili, zdaj pa bolezní nakopali, pridite se semkaj zdraviti. Našli bode te tukaj toplo zdravilišče, prijazno ognjišče in mirno svetišče; ali tudi zgubljeno zdravje?

Trgovska in obrtniška zbornica.

II.

II. Gospod zbornični svetnik Vaso Petričič poroča o dopisu c. kr. deželne kot trgovskega sodišča v Ljubljani, katero javlja, da je triletna služ-bena doba tukajšnjih trgovsko-sodnih prisodnikov, gg. Aleksandra Drea, Josipa Kordina in Josipa Luck-manna potekla meseca avgusta 1888. l. in da je umrl prisodnik Leopold Bürger ter se zbornica prosi, da nasvetuje radi imenovanja nove deželno-sodne prisodnike. Po ministerskem ukazu z dne 2. decembra 1864. l. drž. zak. štev. 89, predlagati ima zbornica namesto štirih izpraznjenih prisodni-

Drugi vir je pritakal od severa, iz Grada in Dunaja. Tam so občevali Slovenci z drugimi Slo-vani na plesišču, pri besedah in koncertih, in kar so novega sprejeli, so zvesto domov sporočali. Tudi to je mnogo pripomoglo z domačimi naporí vred k narodnemu probujenju.

Pisava v tej knjigi je precej nenavadna in ima mnogotere posebnosti, ki niso priporočljive; ker pa g. pisatelj sam pove, da pravopis ni iz njegove roke, nočemo ga dalje rešetati. Želeti pa je, da bi vsaj „Matica“ imela stalen določen pravopis, ker sicer ni mogoče zanesti se na nobeno slovnico.

Te malenkosti pa ne jemljejo vrednosti tej prelepi knjigi. Naj bi jo vsi Slovenci, katerih beseda med narodom kaj velja, temeljito prečitali, gotovo bi se ognili mnogoterih bojev, ki so nam že toliko škodovali in nam branijo do prave narodne samo-stalnosti. Zgodovina je učiteljica in ta nam pravi: v slogi je moč. Zjednimó torej in organizujmo moči naroda in obrnimo skupno silo na zaželjeni smoter, in zmaga bo naša.

(Dalje sledi.)

ških mest šest vpisanih trgovcev ali osobno jamčečih drugov kake trgovske družbe, ki prebivajo v Lju-bljani in je njih tvrdka vpisana v trgovskem za-pisniku tukajšnjega sodišča.

Z ozirom na gorenji ministerski ukaz priporoča tedaj odsek šest tukajšnjih trgovcev, od katerih so trije bili do zdaj prisodniki, in se smejo tedaj po članu IV. omenjenega ministerskega ukaza spet vo-liti za trgovsko-sodne prisodnike in predlaga: Slavna zbornica naj priporoča v ta namen naslednje gg. trgovce v Ljubljani: A. Drea, Jos. Kordina, Jos. Luckmanna, Vaso Petričiča, Fr. Ks. Souvana in Iv. Perdana.

Predlog je bil sprejet.

III. Gosp. zbornični svetnik Fr. Ks. Souvan poroča o dopisu c. kr. deželne vlade z dné 26. okt. 1888. l. štev. 11.232, tičočem se popolnjenega tarifa Antona Müllerja v Stobu.

Odsek se je s to stvarjo znova pečal in poroča naslednje. Tarife, in sicer: 1. za odtehtavanje 1 komada goveje živine 10 kr., 2. za odtehtavanje 1 teleta 5 kr., 3. za odtehtavanje 1 prešiča 10 kr., spoznala je že zbornica v svojem poročilu z dne 30. aprila 1888. l. štev. 610 za primerne, in je le o daljnih treh tarifih za odtehtavanje praznih in natovorjenih voz izrekla svoje pomislike.

Z ozirom na to pozval se je lastnik tehtnice, da premeni tarife v zmislu zborničnih opazek, in lastnik je premenjeni tarif predložil z naslednjimi cenami:

1. za odtehtavanje jednovprežnega ali dvo-vprežnega voza 5 kr.,
2. za natovorjeni jednovprežni voz 10 kr.,
3. za natovorjeni dvovprežni voz 20 kr.

Ker te tarifne cene soglašajo s cenami, ki jih je nasvetovala zbornica v rečenem dopisu, ni dal-njega povoda, da bi se ne odobril zdaj popolnjeni tarif, in zato odsek predlaga: Zbornica naj se v svoji izjavi do c. kr. dež. vlade izreče za odobrenje tarifa.

Predlog je bil sprejet.

IV. Zbornični tajnik poroča o določbi okoliša obrtnih zadrug, ki se imajo osnovati v okrajnem glavarstvu kočevskem. Iz predloženega poročila obrt-nega oblastva I. stopinje se vidi, da so se trgovci in obrtniki sodnega okraja kočevskega in veliko-laškega izrekli proti snovanju obrtnih zadrug, dočim so se oni sodnega okraja ribniškega izjavili za sno-vanje zadrug.

Odsek je posnel iz poročila c. kr. okrajnega glavarstva, da je ono i kar se tiče okoliša obrtnih zadrug, i kar se tiče njih števila, natanko uvažilo razmere ter predložilo na podstavi natančnega pre-vdarjanja, da se osnuje naslednje zadruge: a) za sodni okraj kočevski: 1. zadruga gostilničarskih in krčmarskih obrtov in obrta za občasno prevažanje ljudij; 2. zadruga trgovskih obrtov; 3. zadruga rokodelskih in dopuščanih obrtov, ki obsega vse obrtnike, ki niso navedeni v 1. in 2., takisto po-sestnikov mlinov in žag.

b) Za sodni okraj ribniški: 1. zadruga gostil-ničarskih in krčmarskih trgovskih obrtov, katera obsega vse gostilničarske in krčmarske obrte, obrte za občasno prevažanje ljudij in vse trgovce sodnega okraja; 2. zadruga rokodelskih in vseh drugih obr-tov, vračunaje tudi mlinarske, žagarske in lončarske obrte sodnega okraja.

c) Za sodni okraj velikolaški: zadruga za vse obrte, ki se izvršujejo v sodnem okraju.

Bilo bi tudi želeti, da se posreči c. kr. okraj-nemu glavarstvu, izposlovati pri posvetovanju za-družnih pravil, da bi sedeži zadrugam bili tam, kjer okrajna sodišča, ker so razlogi, ki se v to na-vajajo, vredni uvaževanja.

Odsek izreka se za okoliš pojedinih zadrug, predložen od c. kr. okrajnega glavarstva ter pred-laga:

„Zbornica naj se v zmislu tega poročila izjavi pri c. kr. deželni vladi.“

Predlog je bil sprejet.

Dnevne novice.

(Diné pri gosp. deželnemu predsedniku) je bil včera ob 2. uri popoldne. Navzočni so bili: Pre-vzvišeni knezoškof, FML. vitez Keil, dež. glavar dr. Poklukar, župan Grasselli, predsednik deželne sodišča Kočevar, GM. vitez Schil-hawsky z mnogimi štabnimi častniki, stolni prošt dr. Klofutar s preč. gg. kanoniki, finančni pro-kurator dr. Račič, svetovalec deželne vlade

Schernerl, finančni ravnatelj Plachky, državni pravdnik dr. Gallé itd.

(Občina Šmarje) pod Ljubljano je v svoji seji dne 10. t. m. enoglasno imenovala častnim občanom g. Josipa Gorupa.

(Občinski odbor) v Preddvoru je v včerajšnji seji imenoval častnima občanoma gg. c. kr. okrajnega glavarja Josipa Merka in veleposestnika Josipa Gorupa.

(O potresu) se nam poroča tudi iz Komende in Motnika, da so ga čutili v nedeljo zvečer okoli polujednajste in v ponedeljek zjutraj okoli 5. ure.

(Umrli) je dne 28. t. m. v Litiji bivši konceptni praktikant pri c. kr. okr. glavarstvu v Kočevji g. J. pl. Wurzbach.

(V Dolu pod Ljubljano) so izvoljeni v krajni šolski svet gg.: Janez Jarc, župnik, J. Palme, graščak, Iv. Levec, Henrik Wisiaek, F. Pevec in Janez Jeran.

(Zmrznili.) Dne 21. t. m. je šel petdesetletni Jakob Mohorčič iz Oreteža pri Krškem v Sp. Dole k posestniku Blažu Turšiču, kjer je popil več žganja. Zvečer je domov gredé obležal in zmrznil.

(Slovensko akad. društvo „Triglav“ v Gradi) ima v petek 1. februarja t. l. v gostilni „Zum wilden Mann“ svoje VII. redno zborovanje. Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika. 2. Kritika o predavanju g. stud. iur. Poček-a. 3. „O ljubezni in zvestobi starih Rimljanov“ predava g. stud. phil. Korun. 4. Poročilo društvenih sodcev. 5. Slučajnosti. Gosti dobro došli! Začetek ob 8. uri zvečer.

(Čitalnica postojnska) priredi v soboto 2. febr. t. l. v hotelu pri „ogerski kroni“ veselico na korist Miroslava Vilharja spomeniku v Postojini. Začetek ob 1/2 8. uri zvečer. Vstopnina za ude 50 kr., za neude 1 gold. Damske vstopnine proste. Vstop dovoljen je le povabljenim. Vspored: 1. Fr. Gestrin: „Proslava“, deklamuje gdč. Vikt. Praprotnikova. — 2. D. Jenko: „Onamo“, moški zbor. — 3. „Slavnostni govor“, govori g. Fr. Gestrin. — 4. „Fantazija na citre“, svira gosp. Al. Lavrenčič. — 5. A. Förster: „Kitica slovenskih narodnih pesni“, mešan zbor. — 6. Blumlacher: „Življenje v smrti“, samospjev s spremljevanjem na citre, poje in spremlja gosp. Al. Lavrenčič. (Poklonjeno M. Vilharjevemu spominu.) — 7. B. Ipavc: „Mrak“, mešan zbor s samospevom za bariton. — 8. A. Garthe: „Vinska poskušnja“, šaljiv četverspev s spremljevanjem na glasovir — pojó gg. Al. Lavrenčič, A. Bile, J. Paternost, Al. Burger, spremlja na glasovir gospa Marija Lavrenčičeva. — 9. Srečkanje. — 10. Ig. Borštnik: „Ponesrečena glavna skušnja“. — 11. Prosta zabava.

(„Popis slavnostij, katere so se priredile v logaškem političnem okraju 1888. leta v proslavljenje štiridesetletnice vladanja Nj. veličanstva presvetlega cesarja Frana Josipa I.“) Pod tem naslovom je izšla lično vezana knjiga, v kateri je opisanih 17 slavnosti v logaškem okraju. Knjigo je vredil gosp. Vojteh Ribnikar, nadučitelj v Dol. Logatcu, založilo „Društvo učiteljev in šolskih prijateljev logaškega šolskega okraja“, tiskal Šeber v Postojini. Dobiva se pri g. Ribnikarju po 55 kr., s poštnino po 60 kr.

(„Kolo“.) Broj I. Za glasovir glasbotvorio Fr. Miroslov Kalski. Cena 1 gld. Tiskal R. Milic v Ljubljani. Dobiva se v Giontinjevi bukvarni.

Raznoterosti.

— Redka hladnokrvnost. V soboto so v Budimpešti prvipot predstavljali opero „Rheingold“. Ravno ko se je imela pričeti predstava, nastal je v gledišči ogenj. Požarna bramba je prihitela ter zadušila ogenj. Občinstvo je ostalo čudovito mirno ter se ni pripetila niti najmanjša nesreča. Po tridesetletnem prestanku se je predstava brez zapreke izvršila in končala.

— Kralj na Francoskem. Kmalu pride na Francosko kralj — toda vjet in strmoglavljen. Te dni pričakujejo namreč v Toulonu bivšega kralja anamskega, ki so ga Francozi pred nekimi meseci po potlačenem uporju vjeli. Ham Nghi, tako se zove vladar brez prestola, nastanil se bode v Algiru, kjer mu je vlada odkazala bivanje.

Telegrami.

Dunaj, 30. jan. „Corr. Bureau“: Iz Maierlinga poleg Badena, kamor je predvčeraj zvečer odšel prestolonaslednik nadvojvoda Rudolf na lov, došla je ravno kar pretresujoča vest, da je visokost prestolonaslednik umrl vsled mrtvuda.

Dunaj, 30. jan. Po uro trajajočih negotovih govoricah o ponesrečenju cesarjeviča Rudolfa poroča se sedaj za gotovo, da je danes zjutraj umrl za otrpnenjem srca. Ministri pozvani na cesarski dvor.

Dunaj, 30. januarja. Zbornica poslancev: Došlo je poročilo kontrolne komisije državnih dolgov za leto 1887. Vlada predloži postavni načrt gledé statistike o zunanji trgovini in dopolnilni dogovor k trgovinski pogodbi s knježevino Liechtenstein. Poljedelski minister predloži pojasnjevalne opazke k postavi o melioracijskem zakladu in proračun za leto 1889. Predsednik se mej živahnim odobravanjem pooblasti, da čestita veličanstvu in zaročencema Valeriji in Francu Salvatorju. Predsednik se toplo spominja Grigorcie in Vidulicha. Novo izvoljeni poslanci minister Zaleski, Czeck, Kozlovski, Vergotini in Pominski storé obljubo. Prošnje mnogih trgovinskih zbornic za predruženje postave o zavarovanju delavcev gledé zavarovalne rezerve se izročé obrtnemu odseku, da poroča v štirih tednih. V isti zadevi izročita Mauthner in Schwab samostojen predlog.

Budimpešta, 30. januarja. Da se preprečijo nove izjave, postavilo se je veliko vojakov pred in v bližini državnega zbora. Prehod je dovoljen le proti legitimacijskim listom. Na boulevardih stražijo huzarji. Skrajna levica je vsled tega razburjena ter bode zaradi tega interpelovala.

Berolin, 30. jan. „National-Zeitung“: Tukajšnji merodajni krogi ne pripisujejo Boulangerjevi zmagi posebnega pomena ter nikakor ne smatrajo vsled tega političnega položaja predruženim. Posebno po njihovem mnenju ni živna moč francoske republike postala vprašavna ter nikakor ne pritrjujejo žalostnemu opisovanju tamošnjih dogodkov. Trdno upajo, da se bo ohranil evropski mir.

Umrli so:

26. januarja. Alojzija Gitschthaler, gostija, 64 let, in Marija Praček, gostija, 65 let, obe v Kravji dolini št. 11, za

ostarelostjo. — Terezija Merela, delavka, 31 let, Kravja dolina št. 11, jetika. — Franca Hren, zasebnica, 59 let, Kolesijske ulice št. 14, pljučnica.

27. januarja. Janez Pavlič, pisar, 55 let, Ulice na Grad št. 22, otrpnenje možgan. — Marija Bellš, gostija, 80 let, Hradekega vas št. 15, za vodenico. — Anton Slivar, posestnik, 67 let, Kravja dolina št. 11.

28. januarja. Alojzij Sterle, delavčev sin, 7 mes, Reber št. 6, pneumonia. — Ana Lulsdorf, gostija, 89 1/2 let, Gospodske ulice št. 9, marasmus.

V bolnišnici:

28. januarja. Fran Dolšak, vozni sklepalet, 56 let, vsled telesne poškodbe.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Motrine na 24 ur v mm
opazovanja	arokomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.	747.0	— 13.8	brezv.	megla	
29. 2. u. pop.	744.1	— 4.0	sl. svzh.	jasno	0.00
9. u. zveč.	742.3	— 7.0	„	oblačno	

Srednja temperatura — 8.3° C., za 7.0° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

30. januarja.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	82 gl. 35 kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ 16% „	83 „ — „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	111 „ 10 „
Papirna renta, davka prosta	97 „ 95 „
Akcije avstr.-ogerske banke	888 „ — „
Kreditne akcije	— „ — „
London	120 „ 90 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleond.	9 „ 57 „
Cesarski cekini	5 „ 68 „
Nemške marke	59 „ 25 „

Na najnovejši in najboljši način
umetne

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živeca

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradekega (čevljarskega) mostu,
I. nadstropje. (50—15)

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priloga prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njiju stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupe so oljnaté barve v ploščevinastih pušicah (Bleibbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinije naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

☛ Cenike na zahtevanje. ☛

Zobolek, prašek in pasta za zobe

preč. oo. Benediktincev
opatiše Soulac (Gironde).
Dom MAGUELONNE, pripor.

Največje odlikovanje: dve zlati svetinji: Bruselj 1880, London 1884.

Iznajdeno leta 1373 po priporji Pierre Boursaud.

Vsakdanja raba zoboleka oo. Benediktincev (po nekoliko kapljic na vodi) ozdravi in zabrani gnjilobo zob, jih obeli in utrjuje; okrepčuje in popolno ozdravi čeljusti.

Zarés močno ustrežemo našim p. n. čitateljem, opozorjujé na to starodavno ter prekoristno iznajdbo — najboljši in edini lek proti zobobolu.

Tvrška **SEGUIN** Bordeaux (Francija)

Rue Croix de Seguey 106 & 108.

Ustanovljena leta 1807.

Dobiva se v vseh lekarnah in prodajalnicah dišav. (25)

